

[Ninn-Hansen.]

forrige folketingssamling var der, så vidt jeg husker, 7-8 tilfælde, hvor man ophævede immuniteten uden diskussion, uden omfattende udvalgsberetninger og med henstillinger fra de pågældende selv om, at man gjorde behandlingen kortvarig og overlod sagerne til de domstole, der efter forfatningen her i landet skal bedømme retssager.

Om sagen, når den kommer for domstolene, vil få et omfang og en karakter, så den bliver et særtilfælde, ved jeg ikke, og det kommer heller ikke mig ved. Det kommer heller ikke mig ved eller andre folketingsmedlemmer ved, hvordan man skal bedømme anklagemyndighedens muligheder for at gennemføre en straffesag. Vi har tidligere her i tinget ophævet immuniteten for medlemmer, hvor det viste sig, at sagen ikke kunne føres igennem.

Det er heller ikke vores opgave at bedømme formen og indholdet i øvrigt af anklageskriftet. Det er tilstrækkeligt med ét forhold til at ophæve immuniteten, det har vist sig i en række tilfælde. Hvis anklagemyndigheden senere kommer frem til den opfattelse, at der er flere forhold, for hvilke der skal rejses tiltale, så mener jeg, at det rigtigt, at sagen om ophævelse af immuniteten må forelægges på ny, men det har intet at gøre med det, vi står over for i dag, hvor der foreligger det grundlag, der har været alle de andre gange, nemlig et udkast til et anklageskrift for et forhold, der er strafbart, og hvor man henviser til de bestemmelser i straffeloven eller andre love, hvor-efter en overtrædelse kan medføre straf.

Jeg vil også gerne sige: det er ikke, kan aldrig blive dette tings opgave efter forfatningen at tage stilling til konkrete sager. Folketinget er ikke anklager. I et enkelt forhold kan man komme til at stå som den myndighed, der skal rejse en sag, men så drejer det sig om sager mod ministre efter de bestemmelser, vi har om rigsretten og anklager ved rigsretten. Ellers er folketingsret ikke anklagemyndighed og skal derfor ikke tage stilling til de elementer, der indeholdes i anklagen. Jeg mener selvfølgelig, at det er urimeligt og forkasteligt, at nogen prøver på at dømme på forhånd. Det er ikke vor opgave, skal ikke være det og bør aldrig blive det.

Der er heller intet i denne sag, der tyder

på, at der har været et andet grundlag for at rejse den end det, at anklagemyndigheden mener, der er konstateret overtrædelse af lovbestemmelser, der indebærer straf. Hr. Glistrup siger det jo for så vidt selv og har dermed på bedste måde givet svaret til dem, der taler om politisk forfølgelse. Det står i udvalgsbetænkningen i bilag 6, afsnit 14, hvor hr. Glistrup siger: „Gennem 26 måneder har en politimæssig efterforskning mod mig været drevet . . .“ osv. Ja men det er jo rigtigt; for 26 måneder siden var hr. Glistrup ikke medlem af folketinget. Det vil altså være ganske forkert at sige, at det skulle være opgaven at fjerne ham fra den plads, han har i dag. Hr. Glistrup var end ikke folketingskandidat, hans parti eksisterede ikke.

Jeg synes også, vi må hæfte os lidt ved, hvordan sagen fremkom. Den blev jo ikke rejst af nogen politisk person, end ikke en minister. Den blev rejst gennem en anmeldelse fra det Advokatråd, der efter retsplejeloven har til opgave at sikre af hensyn til klienterne, at deres sager bliver behandlet på en rimelig og rigtig måde.

Jeg skal ikke bedømme, om Advokatrådet havde ret i denne anmeldelse, men jeg går ud fra, at Advokatrådet har behandlet hr. Glistrups sag, således som Advokatrådet har pligt til efter retsplejeloven at behandle sager, hvor der indkommer klager imod advokater, og at man er nået frem til det grundlag, at der forelå en pligt for Advokatrådet til at indgive en anmeldelse til justitsministeriet. I det senere forløb kan jeg ikke se noget som helst, der peger i retning af, at man ikke har fulgt den fremgangsmåde, som man skal følge efter retsplejeloven, og det er den lov, vi i folketinget står til ansvar for at beskytte. Derfor kan vi selvfølgelig ikke tage en stilling imod denne lovgivning.

Denne debat har vist, at spørgsmålet om ophævelse af immunitet eller ikke-ophævelse af immunitet eller udsættelse af spørgsmålet, afhænger af to synspunkter. Hvis man vil ophæve immuniteten og gøre det nu, så anerkender man det grundlag, man i alle andre tilfælde har anerkendt. Hvis man ikke vil ophæve immuniteten, så kan det kun skyldes to ting: den ene, at man ikke har tillid til domstolene, den anden, at man ønsker at placere folketingets medlem-